

X. Agenda

- 01 nov 14.00u 'smiddags vrije inloop in de Paaskerk zie pg.15
01 nov 17.00u Oecumenische Viering Paaskerk zie pg.15 en 16 met info
Troostwandeling
02 nov 19.30u Viering Allerzielen in MKK zie pg. 11
04 -11 -18 -25 nov 19.30u tot 20.00u 'Adempauze', een avondgebed in
de sfeer van Taizé in de Paaskerk, **onder voorbehoud**,
raadpleeg de agenda op de website www.paaskerk.nl
10 nov 18.00u Sam's Kledingactie Inleveren H. Nic. kerk Kerkstraat
11 nov 09.30u Schoon maken van de Maria Koninginkerk
11 nov 14.00u Sam's Kledingactie Inleveren H. Nic. kerk Kerkstraat

Op pag. 18 vindt u de gegevens hoe te reserveren als u een viering bij wilt wonen. Reserveer op tijd, er mogen maar 30 mensen 'n viering bijwonen.

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

De vijf Slimme Bruiden

November 2020 - 10 december 2020

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E:mkp@hetnet.nl Web:
www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha
& Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkrumtes:

Mob: 06-45008086
E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 Mob: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen 1 November t/m 8 December aan- vang om 10.30 uur

(tenzij anders vermeld)

01 nov Feest van Allerheiligen

Meditatieve Gebedsviering
Voorgangers: Veronica Sellegger en
Jeannette Verburg met piano-
muziek door Hans Verburg, zie rubr.
Liturgie pg 10-11
Apok. 7, 2-4, 9-14, 1 Joh. 3, 1-3, Mat. 5, 1-12a

Maandag, 02 nov 19.30u Allerzielen ,

Gebedsviering Voorgangers: Veronica
Sellegger en Jeannette Verburg,
Jes.. 25, 6a+7-9, Lucas 23, 44-46+ div.

08 nov 32ste z.d.h.j. Willibrordzon-
dag, Mariaviering, Voorganger:
Ria Welters

Wijsh. 6, 12-16, 1 Tess. 4, 13-18, Mat. 25, 1-13

15 nov 33ste z.d.h.j. Mariaviering,
Voorganger: Frans Overbeek
Spreuk. 31,10-13.19-20.30-31, Ps. 128 1
Tess. 5,1-6 Mt. 25,14-30 of 14-15.19-20

22 nov 34ste z.d.h.j. **11.00 uur**
Christus Koning, Eucharistieviering
voorganger: Joachim Skiba mmv
Reeuwert Tromp, *Ez. 34, 11-12+15-17, 1*
Kor. 15, 20-26+28, Mat. 25, 31-46

B - jaar

29 nov 1ste z.v.d.Adv. Fam.viering
Voorgangers: Veronica Sellegger en
Jeannette Verburg met klein fam.
koor olv Hans Verburg / *Jes. 63, 16b-*
17+19+ 64, 3b-8, 1 Kor 1, Marcus, 13, 33-37

06 dec 2de z.v.d.Adv. **11.00 uur**
Euch. viering. Voorganger: M. Mennesses
mmv R. Tromp, *Jes 40, 1-5 + 9-11, 2 Petrus 3, 8-*
14, Mc. 1, 1-8

13 dec 3de z.v.d. Adv. Mariaviering
voorgangers: Annelies v.d. Molen -
Tilly Jongmans m.m.v. R. Tromp
Jes. 61, 1-2a + 10-11, 1 Tess. 5, 16-24, Joh. 1 6-8 + 19-28
-2-

Bij de afbeelding op de voorpagina:

door Philip Witte

Op de voorpagina ziet u een afbeelding van de vijf wijze maagden met hun kaarsen (i.p.v. de olielampen) op weg naar de bruidegom. (vlgs. Matteus 25 : 1) De maker is onbekend maar vermoedelijk van Zuid-Amerikaanse makelij. Deze aflevering staat in het teken van 'het kleine meisje hoop'. Dat hebben we nodig in bange tijden.

Overige inhoud in dit November - 10 December nummer:

- I. Een artikel van Bisschop G. de Korte, uit het blad 'Overeen' van 20 september jl. Voor de bisschop is de extra voorraad olie die de verstandige meisjes meenemen een metafoor vóór hoop en vertrouwen (ondanks de Coronatijd). Want 'God heeft ons aan elkaar toevertrouwd'.
- II. Riet v. Wanrooij schrijft in haar overweging 'Op een Briefje', dat gezondheid en vriendschap een wandelend bestaan hebben in Coronatijd. Des te belangrijker is onze hoop op verbondenheid met God.
- III. Zoals beloofd in dit nummer de Overweging van Wil Veldhuis van 20 sep. jl. Wil hoopt op een betere wereld door onze kleine bijdrage inzake openheid naar elkaar toe over alle verschillen heen.
- IV. Liturgie, 1 november Allerheiligen en 2 november Allerzielen. I.v.m. het ziek zijn van Wil Veldhuis, zal Veronica Sellegger nu in beide vieringen voorgaan. Zie verder op pagina 10.
- V. Diaconie: Jeannette Verburg en Karin Beukeboom zijn nog steeds bevriend met de geitjes en hebben weer kaas ontvangen voor de voedselbank. Dit jaar wordt er ook weer voor de vluchtelingen kleding ingezameld door 'Sam'.
- VI. Raad van Kerken is op zoek naar een coördinator in geval van een Noodsituatie in Baarn, zie pg.16
- VII. Geraakt zijn door: 'Als het nu eens zo is' gedicht van Geert Bogaard.
- VIII. Corona-regels door de vz. van de Locatieraad: Wim Jongmans pg 18 en 19
- IX. Agenda pg. 20

Maria Boodschap voor het Kerst 2020 / Januari 2021 nr. komt uit rond 10 december 2020.
Kopij inleveren vóór 25 november 2020 in Word per Email naar gerdavesters19@kpnmail.nl. Tel: 035-5412177 Mob.:06-53548260

I. De hoop levend houden

Leven vanuit verwachting

door Mgr. dr. Gerard de Korte, bisschop van 's-Hertogenbosch

Het onderwijs van Jezus vindt plaats met verhalen uit het alledaagse leven. Dat geldt ook voor de parabel over de domme en verstandige bruidsmisjes, dat in de Eucharistie op Willibrordzondag wordt gelezen. Het thema van Willibrordzondag 2020, 'Samen de Heer tegemoet', is aan deze parabel ontleend. De parabel maakt duidelijk dat leerlingen van Jezus geroepen zijn te leven met toekomstverwachting. Wij worden uitgenodigd om waakzaam en met verwachting te leven.

De Bruidegom is op komst. Meer en meer wordt Christus de toekomst die ons wacht. Juist in onze rare én nare tijd kunnen wij uit die geloofsovertuiging moed en veerkracht putten.

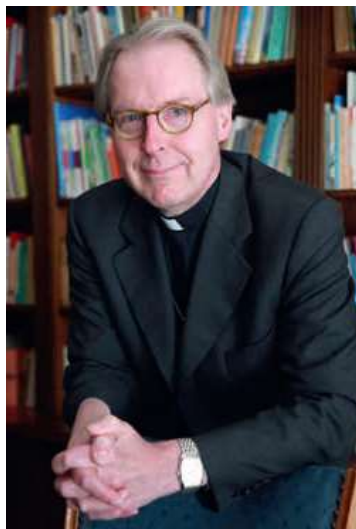
Leven in de mist

Sinds het voorjaar is onze wereld in de greep van een onzichtbaar virus. De gevolgen zijn immens: medisch, sociaal en economisch.

Voor de meeste mensen is het bestaan onzeker geworden. Wij varen in de mist en niemand weet precies wanneer er weer helder zicht komt. Onderhuids kennen velen van ons angst. Toch mag die onbestemde angst nooit het laatste woord hebben. Een christen is geroepen om een mens van hoop te zijn. De hoop vormt, samen met geloof en liefde, een van de drie goddelijke deugden. Het zijn houdingen die een gelovig mens van Godswege ontvangt. In de brief aan de Hebreeënen wordt de hoop een veilig en vast anker genoemd. Voor de schrijver van de brief is de hoop direct verbonden met Jezus Christus.

Het kleine meisje hoop

Prachtig vind ik het gedicht van de Franse dichter Charles Péguy die spreekt over de hoop als het kleine meisje dat haar twee grote zussen, geloof en liefde, leidt en richting geeft. Hoop vormt een kostbaar maar ook kwetsbaar geschenk. Christelijke hoop is uiteindelijk gefundeerd in drie-ene God zelf. Hij heeft het eerste en laatste woord. Zijn voorzienig beleid omsluit het leven van ieder van ons en van heel deze schepping. Deze God wil ons als zijn bondgenoten. Wij worden uitgenodigd te leven in vriendschap met Hem. Wij zijn geroepen om uit het geloof van ons doopsel ook werkelijk hoopvol en liefdevol gestalten te geven.

Wees verantwoordelijk

De tijden zijn onzeker en veel tijdgenoten leven met onbehagen. Vóór het uitbreken van de coronacrisis, kende de wereld al genoeg andere zorgen op het terrein van energie, klimaat en ecologie. Heel gemakkelijk kunnen wij cynisch worden en ons terugtrekken in ons eigen kleine, vaak comfortabele, wereldje. Christenen zouden anders moeten kiezen. Het kleine meisje van de hoop wil ieder van ons bij de hand nemen. De hoop wil ook mijn geloof en mijn liefde leiden en richting geven.

God geeft ons in Christus toekomstperspectief. Wij hoeven de last van Kerk en wereld dus niet, als een soort Atlasfiguur, op onze nek te dragen. Toch heeft onze wereld wel intens behoefte aan inspirerend leiderschap. Wij mogen dankbaar zijn voor het morele en geestelijk leiderschap van onze goede paus Franciscus.

Godsvertrouwen

De verstandige bruidsmisjes in de parabel hadden extra olie meegenomen. Ik zie die olie als een metafoor voor hoopvol geloof en leven met Godsvertrouwen. Christus, onze Bruidegom, komt onverwacht. Hij komt zeker maar Hij komt op zijn tijd. Wij weten immers dag noch uur. Laten wij dan de ons geschonken tijd niet verspillen. Integendeel, laten wij hoopvol leven iedere dag die wij uit de hand van de goede God ontvangen. God heeft ons aan elkaar toevertrouwd. In onderlinge verbondenheid leven wij Gods toekomst hoopvol tegemoet.

Red.: Hieronder een gedeelte van het gedicht van Charles Péguy waar Bisschop de Korte naar verwijst: 'Het kleine meisje hoop'.

*Geloof en liefde zijn als vrouwen.
Hoop is een heel klein meisje van niks.
Zij stapt op tussen de twee vrouwen
en iedereen denkt: die vrouwen houden
haar bij de hand, die wijzen de weg.
Maar daarvan heb ik meer verstand,
zegt God, ik zeg: het is dat kleine meisje hoop
dat al wat tussen mensen leeft
en al hun heen en weer geloop
licht en richting geeft.
Want het is dat kleine meisje hoop
- je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven,
je denkt soms dat het zo onooglijk is -
het is dat kleine meisje hoop
dat de mensen zien laat, zien soms even,
wat in het leven mogelijk is.*

II. 'Op een Briefje.....'

door Riet van Wanrooij

Nadat ik in de loop van een aantal jaren mijn zegje heb mogen doen vanaf de lezer, heb ik nu de gelegenheid om af en toe iets 'op een briefje' door te geven.

De uitdrukking 'ik geef 't je op een briefje' zou een bedreigend tintje kunnen hebben, maar zo is het zeker niet bedoeld. Het is eigenlijk zo, dat de strekking van dit stukje mij vanaf twee briefjes is komen aanwaaien en ik er altijd al van overtuigd was en nog ben, dat DE GEEST waait waar Hij wil.

Waarschijnlijk kent u of hebt u zelf ook de Gerardus-kalender met iedere dag niet alleen de datum-op-een-briefje, maar op de achterkant ook nog een meer of minder waardevol stukje tekst. Soms is dat verrassend en de moeite waard om te onthouden of te bewaren.

De laatste dag van Juli trof mij zo een 'Gedeelte uit een preek van Heilige Alphonsus Maria de Liguori'. Op internet opgezocht, wie dat is of was en hij blijkt de Stichter van de Redemptoristen, was Jurist en Bisschop in de zeventiende eeuw, dus niet de eerste-de-beste; eigenlijk schaam ik mij een beetje, dat zijn naam mij totaal niets zei.

Maar het stukje uit zijn preek dus wel, anders had ik dat toen niet bewaard.

Eind Augustus weer een fragment uit een preek, nu van nog oudere datum, namelijk van St. Augustinus, vierde eeuw dus en ook die tekst kwam meteen bij mij binnen, alsof het speciaal voor deze tijd geschreven was.

Ik begin maar in chronologische volgorde van ontstaan, bij Augustinus dus:

"Twee dingen zijn er noodzakelijk in deze wereld: gezondheid en een vriend. Die moeten wij hoog aanslaan en niet gering-schatten. De gezondheid en de vriend horen bij onze natuur. God heeft de mens gemaakt om te zijn en om te leven, dat is gezondheid. Maar een mens mag niet alleen zijn, daarom is de vriendschap gezocht."

Ik ben zo eigenwijs / zo vrij geweest om het laatste woordje te vervangen door 'uitgevonden'. Goed?

Dan nu het gedeelte uit een preek van de H. Alphonsus de Liguori: "God werd mens om met ons in gesprek te kunnen gaan als met een vriend. Spreek met God van persoon tot persoon op een vertrouwelijke manier als met de beste vriend die je hebt. God vindt genoeg in intimiteit met jou. Bespreek al je aangelegenheden met God, je plannen, je problemen, je angsten, alles wat je ter harte gaat, zoals met een vriend, zonder je in het minst

bezwaard te voelen. God zal niet nalaten je antwoord te geven. Hij zal zichzelf laten horen, niet door een stem die onze oren bereikt, maar eerder door een stem, die ons hart wel herkent."

Nou, lieve Maria Koningin mensen, vinden jullie ook, dat deze eeuwen-oude teksten wonderlijk goed op hun plaats vallen in dit rare jaar 2020 met die onzichtbare dwingeland, die Corona heet en al ons doen en laten op z'n kop zet? 'Gezondheid' was individueel altijd al een onzekere factor, maar zo'n wereldwijde toestand als we nu meemaken zet dat woord toch wel in een heel overschaduwd daglicht, een onderwerp waarover we regelmatig met een vriend of vriendin van gedachten willen wisselen. En die vriend(in) zit in deze tijd so-wie-so al op een ongemakkelijke afstand en is bovendien evenals wijzelf nauwelijks in staat om er veel hoopgevends over te zeggen.

Nou, dan maar liever onze angsten en twijfels neerleggen bij ons aller GROTE VRIEND, die op ieder moment dicht genoeg bij is om naar ons te luisteren en op Zijn unieke wijze ons gerust te stellen met Zijn antwoord. Twee goede raadgevers, die mij zomaar via kleine briefjes aangewaaid kwamen.... ik hoop, dat we er allemaal iets mee kunnen ! Riet.

III. De Belofde Overweging van Wil Veldhuis

Zondag 20 sep vredesweek (Jes. 55, 6-9; Mt. 20, 1-16a)

door pastor Wil Veldhuis

Het is met het rijk der hemelen als met een wijngaard, zegt Jezus. Dat rijk der hemelen is niet iets van het hiernamaals, buiten deze wereld: het is juist datgene wat God onder de mensen tot stand wil brengen: een wereld van veiligheid en gerechtigheid, liefde en vrede, een wereld die voor de mensen een hemel op aarde is. Voor die wijngaard, hoorden we vandaag, voor dat rijk der hemelen op aarde, moeten voortdurend mensen worden gezocht die daaraan willen werken. God heeft onze wereld niet geschapen als iets dat helemaal af was, - integendeel, onze wereld blijft evolueren en groeien, en wij mensen dragen daarbij een grote verantwoordelijkheid. Daarom blijft God steeds maar weer mensen roepen om aan het werk te gaan in zijn wijngaard, de één vroeg, de ander laat, en ieders werk is de moeite waard, want iedereen krijgt dezelfde beloning.

Deze week vieren we in Nederland de jaarlijkse vredesweek, dit jaar met het motto: 'Vrede verbindt verschil'. Vanzelfsprekend gaan onze gedachten bij dit motto uit naar de verschillen van sociale, politieke culturele en religieuze aard die er vanouds in onze samenleving zijn. Die verschillen zijn sterk toegenomen door de binnenkomst van grote groepen mensen uit Aziatische en Afrikaanse landen en de uiteenlopende reacties daarop van de autochtone bevolking, variërend van oprechte belangstelling tot angst voor de vreemde ander. In deze vredesweek willen we aandacht schenken aan het omgaan met die verschillen. Dat is nooit gemakkelijk, want het vraagt om relativering van de eigen gewoontes en denkpatro-

nen; dat schuurt en doet pijn, het vraagt opoffering en gaat nooit vanzelf. Maar juist vanuit al die verschillen kan de ontmoeting beginnen, de ontdekking van de verschillen, het gesprek er over om ze in kaart te brengen en elkaar aan te voelen en te begrijpen; zo ontstaat er verbinding, en gebeurt er wat het motto van deze vredesweek zegt: 'Vrede verbindt verschil'.

Versillen tussen bevolkingsgroepen in opvattingen en levensstijl zijn mensenwerk, maar het scheppen van verbindingen door ontmoeting en dialoog is dat ook: verbondenheid en veiligheid, komen niet uit de hemel vallen. Natuurlijk bidden we deze week om vrede, veiligheid en verbondenheid met elkaar, maar soms lijkt dat bidden niet zo effectief, en lijkt het beter om je handen uit de mouwen te steken om Gods wijngaard, zijn onaffe wereld, uit te bouwen tot een veilig oord van vrede. Of bidden we soms uit armoede, omdat we in onze machteloosheid niet weten wat we als kleine en eenvoudige mensen aan vrede en veiligheid zouden kunnen doen?

De mensen in Wit-Rusland hebben, denk ik, meer reden om zich machteloos te voelen dan wij. Maar zij laten hun geloof zien dat je als burgers samen een eind kunt maken aan onderdrukking en geweld. Hetzelfde hebben we dertig jaar geleden ook al eens gezien in 1989, bij de revoluties in het voormalige Oostblok. Onderdrukkende overheden kunnen het misschien tientallen jaren volhouden, maar uiteindelijk leggen zij het Loodje. En het waren geen militaire of diplomatieke acties die destijds de veranderingen teweegbrachten; het was de volhardende en geweldloze strijd van burgers die opkwamen voor hun eigen rechten. We mogen hopen dat er door de dappere geweldloze demonstraties ook in Wit-Rusland een eind komt aan de dictatuur, al kan dat nog heel lang duren. Wij kunnen die strijd niet van hen overnemen, maar we kunnen hen wel helpen met onze solidariteit.

Pax Christi International schreef een boodschap van solidariteit aan de aartsbisschop van Minsk, en prees daarin het geweldloos verzet van de Wit-Russen, en vroeg bovendien aan de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om te pleiten voor een onmiddellijke stop van het geweld tegen de demonstranten in Wit-Rusland en om het organiseren van nieuwe verkiezingen. En wij kunnen dat werk van Pax Christi vandaag steunen door onze bijdrage aan de vredesweekcollecte.

Als we willen dat vrede verbindt door ontmoetingen over verschillen heen moeten we ook denken aan de Afrikaanse vluchtelingen die wilden ontkomen aan hun dictatoriale regimes, en daarom een veilig bestaan zochten in Europa; maar daardoor deden zij in Nederland en in Europa de verschillen toenemen. Zij worden op dit moment daarom massaal en op mensonterende wijze tegengehouden aan de buitengrenzen van de Europese Unie. Griekenland en Italië zitten daar het meest mee, want de meeste vluchtelingen komen daar aan. Maar andere landen, ook Nederland, willen die mensen niet of nauwelijks van Italië of Griekenland overnemen. Hoe ruimhartig de Nederlandse politiek denkt over hulp aan vluchtelingen, is onlangs weer eens duidelijk gebleken. In de Tweede Kamer werd een motie ingediend om 500 kwetsbare kinderen uit de Griekse vluchtelingenkampen in Nederland op te vangen. De regering was tegen, en dus

stemden de coalitiepartners in de kamer ook tegen. Uit de achterban van diverse partijen, ook van coalitiepartijen als CDA en Christen Unie, kwam daar protest tegen. Bovendien lieten veel gemeentes en een aantal provincies weten, een aantal van deze kinderen te willen opnemen. Kennelijk was er in de samenleving dus een groter draagvlak voor de opname van deze kinderen dan in de politiek!

Vergeleken met landen als Syrië of Somalië leven wij hier in een superveilige omgeving. En toch is ook in ons land de laatste jaren het onveiligheidsgevoel stevig toegenomen. Dat is ook wel begrijpelijk, want Nederland is niet meer het oude vertrouwde Nederland van vroeger. Voor een deel komt dat door de immigratie. Veel mensen krijgen in hun buurt, op hun werk of bij de supermarkt te maken met mensen van buitenlandse herkomst die zich anders kleden, die andere gewoontes hebben en die onze taal niet goed beheersen. Dat geeft je als Nederlander toch een gevoel van vreemdheid en ongemak!

Naast de immigratie is er de toenemende globalisering. Nederland is een heel klein stukje van Europa en van de wereld geworden. Onze hele economie wordt internationaal, grenzen lijken steeds minder te bestaan. We krijgen steeds meer te maken met Europese regels, en de financiële chaos in Griekenland raakt ook onze portemonnee. Is het dan vreemd dat wij ons, zelfs in ons eigen land, minder op ons gemak voelen dan voorheen?

Ik vind het dus nogal begrijpelijk dat mensen zich minder veilig voelen dan vroeger. De vraag is dan hoe we daarmee om moeten gaan. De PVV streeft naar een puur Nederlands Nederland door een rem op immigratie, de SP wil minder Europa en minder globalisering, zodat we weer baas worden in eigen huis. Maar ik denk dat immigratie en globalisering mondiale ontwikkelingen zijn die je niet terug kunt draaien. VVD en CDA willen het gevoel van veiligheid versterken door strengere wetten en hardere straffen voor overtreeders. Maar Mevrouw Heijn, weduwe van de vermoorde topman van Ahold, iemand die dus persoonlijk belang had bij de bestraffing van de moordenaar, is van mening dat je door strengere straffen alleen maar een hardere samenleving krijgt.

Zelf denk ik dat het ook bij onze Nederlandse problemen vooral nodig is om in onze samenleving het onderlinge vertrouwen weer te versterken, het vertrouwen dat we het samen goed kunnen hebben in het land waarin we wonen.

Alleen het vertrouwen dat burgers in elkaar durven te stellen, maakt dat zij veilig zijn. Veiligheid wordt alleen bereikt als burgers zich samen voor dat onderling vertrouwen inzetten.

Als wij als gelovigen willen werken in Gods wijngaard, om van zijn onaffe wereld een hemel op aarde te maken, dan moeten wij dus het wantrouwen tussen de verschillende bevolkingsgroepen af gaan breken.

Wij kunnen bijvoorbeeld een reële bijdrage aan ontspanning leveren, aan vertrouwen en een gevoel van veiligheid, door zelf goed om te gaan met allochtonen. Begin dus maar met contacten te leggen, op het werk, in de buurt, en onder hen vrienden te maken als het kan, zodat ze geen aparte groep blijven waar de rest van Nederland langs heen leeft. Daarbij is het van belang dat we ook duidelijk het beste van onze christelijke levenshouding laten zien aan mensen die het christendom van huis uit niet kennen.

Het beste van onze christelijke levenshouding, dat is: liefde en rechtvaardigheid, openheid en belangstelling, ook voor mensen die je vreemd zijn. Dat kan gewoon bij de kassa van de supermarkt door bijvoorbeeld niet afstandelijk te zijn tegenover een meisje met een hoofddoek, maar haar een compliment te geven als ze haar werk goed doet. Ook uw kleine bijdrage aan saamhorigheid, veiligheid en vertrouwen is in Gods ogen de moeite waard; ook wie maar een klein beetje kan doen, zoals in het evangelie de werkers van het elfde uur, wordt door God volledig erkend en beloond.

Kiezen voor vrede en veiligheid is dus mensenwerk, maar wel werk dat heel veel van ons vraagt: openheid voor de wereld, en inlevingsvermogen en begrip voor mensen die anders denken en voelen dan wijzelf. Waar halen we de kracht daartoe vandaan? Hoe zijn we daartoe in staat? Misschien is dat wel het grootste belang van ons bidden om vrede: dat we God vragen om de liefde, de geestkracht, het vertrouwen en de creativiteit die we zelf nodig hebben voor de dienst aan vrede en veiligheid in ons land en in de wereld.

IV. Liturgie

a) Allerheiligen en Allerzielen, *door Veronica Selleger*

Op zondag 1 november zou pastor Wil Veldhuis voorgaan in de viering van Allerheiligen. Tot ons verdriet is hij ernstig ziek. Wij wensen hem heel veel sterkte toe en zullen hem juist in deze viering enorm missen. Het is hiermee ook verdrietig dat wij geen Eucharistie kunnen vieren op Allerheiligen. Jeannette Verburg en ik zullen voorgaan in een gebedsviering.

Met Allerheiligen gedenken wij niet alleen de officiële heiligen van de kerk maar zeker ook al die onbekende heiligen die op de moeilijkste plekken ter wereld liefde en wijsheid doorgeven. Wat is hun boodschap aan ons? Natuurlijk staan wij ook stil bij onze dierbare overledenen, misschien niet heilig, maar ook zij hebben ons gevormd.

Het wordt een meditatieve viering met pianomuziek van Hans Verburg en zang van enkele leden uit het Familiekoor. Helaas is er maar plaats voor dertig bezoekers. Zie hieronder hoe u zich kunt aanmelden.

Op de middag van Allerheiligen legt de Raad van Kerken al de verbinding naar Allerzielen. Zie op pg 15 in de Rubriek: Raad van Kerken Baarn (red.)

Op 2 november, Allerzielen, gedenken

wij, traditiegetrouw, onze dierbare overledenen in een meditatieve avondviering. Dit jaar zullen we de kruisjes teruggeven aan familie en dierbaren van Walter Koper, Dick Olthoff, Tonnie van Maurik-de Boer en Wil Gommers. Familieleden worden persoonlijk uitgenodigd voor deze viering. Daarnaast is er zeker nog plaats voor andere leden van onze gemeenschap.

In de viering zullen we de namen lezen van al onze dierbare overledenen. In verband met de Corona, willen wij u vragen deze namen te mailen naar veronica.selleger@planet.nl of in de brievenbus te doen van de kerk of van Veronica (Spoorstraat 6). Dit kan tot uiterlijk zondagavond 1 november. Wij zullen alle namen lezen in de viering en hierbij een kaars ontsteken. Na afloop van de viering is er helaas geen koffie. Wel bent u welkom om in stilte langer in de kerk te blijven zitten, waar Hans Verburg nog piano zal spelen.

Aanvang vieringen: Allerheiligen zondag **1 november 10.30u.**, Allerzielen maandag **2 november 19.30u.** Aanmelden voor beide vieringen (max. 30 aanwezigen) voor **vrijdag 30 okt 18.00u** liefst per mail bij Wim Jongmans, w.jongmans@planet.nl of telefonisch bij Wim of Tilly Jongmans; telefoon 035 5382422. Op pg 18 kunt u meer lezen over de Coronamaatregelen.

b) Viering eerste Adventszondag, 29 november

Het is traditie dat we op de eerste zondag van de adventstijd een feestelijke familieviering houden, met dierbare adventsliederen. Helaas is door de Corona een echte familieviering dit jaar niet mogelijk. Wel hopen wij met enkele leden uit het Familiekoor te mogen zingen en samen de eerste kaars aan te steken.

Op de eerste advent begint ook het nieuwe liturgische jaar. In dit **B-jaar** lezen we uit het evangelie volgens Marcus. Een beknopt evangelie, het oudste, en daarmee wellicht het meest historisch betrouwbare evangelie. Jeannette Verburg en ik zullen samen voorgaan en verhalen lezen over waakzaamheid. Hoe toepasselijk?!

De adventstijd is een tijd waarin wordt uitgezien naar licht in duisternis. Laten wij het vertrouwen hebben dat dit licht weer snel zal doorbreken, maar ook nu al de kleine lichtpuntjes van dit moment zelf herkennen. Ook voor deze viering kunt u zich weer aanmelden bij Wim Jongmans per mail, w.jongmans@planet.nl, of telefonisch (035 5382422). Voorbeden voor deze viering kunt u mailen naar veronica.selleger@planet.nl, of in haar brievenbus gooien op Spoorstraat 6.

V. Diaconie

a) De Voedselbank

*door Jeannette Verburg, Karin Beukeboom
en wij*

Lieve mensen,

Kent U dit liedje nog? Ik heb mijn wagen volgeladen....? Nu, dat was afgelopen dinsdag het geval, maar dan met spullen voor de voedselbank! Wat een geweldig resultaat! We konden voor € 350,00 aan goederen kopen voor de voedselbank. En dat hebben we gedaan. Tandpasta (2 halen 1 betalen, ja we letten op de kleintjes!), handzeep, pastasaus, zonnebloemolie en nog veel meer. Het was reuze aangenaam shoppen voor Karin en mij, kratten vol producten. De schappen bij meneer Heijn zijn op sommige plekken behoorlijk leeggeraakt. Ook kwamen we in de winkel, nog een bekende MK-er tegen (degene die altijd de prachtige bloemen in de kerk verzorgt). Helaas hadden we weinig tijd voor een praatje want voor 16.30u moest de hele lading in Huizen worden afgeleverd. Dat werd een spannend ritje want Google maps vertoont in Huizen nog weleens kuren.

Gelukkig zijn de vrijwilligers die bij de voedselbank werken heel relaxed. We konden onze waren kwijt en ze wilden ook met ons op de foto! Er werd juist een grote

lading voedselpakketten afgeleverd die werd afgestaan door Corendon. Doordat er minder vliegverkeer is, blijft er veel aan voedsel, dat in de vliegtuigen wordt genuttigd, staan. En daar is de voedselbank dan weer heel blij mee.

We werden hartelijk bedankt voor de goederen en ze hopen ons snel weer te zien. De geitjes zijn er weer klaar voor en de geitenkaas komt weer in de kerk te liggen. Doet U ook weer mee? Wij in ieder geval!

Lieve groeten van Karin en Jeannette.

P.S. : Ben, onze hartelijke dank voor het bijhouden van de financiële administratie.

b) Najaarsactie Sam's Kledingactie

Dit keer bestemd voor Ethiopië

Ieder najaar organiseert Sam's Kledingactie een aantal speciale landelijke actiedagen, om zo extra veel kleding op te kunnen halen voor het goede doel. Deze keer is er gekozen voor hulp aan Ethiopië voor het verkrijgen van schoon water en sanitair.

Actiedagen in Baarn

Op **dinsdag 10 en woensdag 11 november** a.s. kunt u in Baarn uw herdraagbare kleding en schoenen inleveren bij de Nicolaaskerk aan de Kerkstraat 19.

dinsdag van 18.00-20.00 uur
woensdagmi. 14.00-18.00 uur.

Lokale infrastructuur

In zuidoost Ethiopië ligt het gebied Liben, op de grens tussen twee etnische groepen: de Oromia en de Somali. In 2016 waren de spanningen tussen de twee groepen sterk opgelopen met als gevolg dat er grote aantallen mensen uit hun dorpen gevlucht zijn en elders een tijdelijk onderkomen gezocht hebben. Nu is de situatie gestabiliseerd en keren velen weer terug naar hun dorp.

Als gevolg van hun afwezigheid en de strijd is een groot deel van de lokale infrastructuur voor watervoorziening en landbouw productie verwaarloosd of zelfs verwoest.

Levensvatbare terugkeer

Om een levensvatbare terugkeer te garanderen is het nodig dat de dorpen middelen van bestaan hebben en voorzieningen voor schoon drinkwater.

Cordaid gaat samen met de lokale partner Racida deze mensen ondersteunen bij de terugkeer. Daarnaast zal er in het project met de verschillende bevolkingsgroepen en de lokale overheid gewerkt worden aan vredesopbouw en onderling begrip. Op die manier wordt er getracht een herhaling van de problemen uit 2016 te voorkomen.

Projecten

Voor meer informatie over het werk van Sam's Kledingactie, de projecten die zij ondersteunen en over wat er wel en niet mag worden ingeleverd kunt u terecht op www.samskledingactie.nl

c) Ingezonden Brief

's-Hertogenbosch,
september 2020

Aan de leden van de pastora-
le teams van de parochies,

Aan de leden van het bestuur
van de parochie,

Afb. Mafa

De tijden zijn onzeker. Het valt niet te voorzien hoe het er in onze wereld over 50 jaar aan toe zal gaan. De Bijbelteksten die op deze zondag gelezen worden, bieden houvast in de omgang met de tijden. Christenen van alle kerken leven vanuit de hoop en de verwachting dat Jezus Christus opnieuw zal komen.

Het geloof in zijn dood en opstanding is een waarborg dat ook wij over onze dood heen in Christus zullen leven (1 Tess. 4,13 e.v.). In die zin gaan we de Heer tegemoet. Die troostvolle belofte zou kunnen verleiden tot passiviteit en stille berusting. Maar dat kan niet de bedoeling zijn. Het zou afbreuk doen aan zin en betekenis van het leven zelf. In onzekere tijden, zoals deze, beseffen we meer dan ooit hoe belangrijk wijsheid in het besturen is. Een wijs bestuurder is een zegen voor zijn volk. Volgens de Bijbel is het niet moeilijk om wijsheid te ontdekken, zolang je haar liefhebt en zolang je alert bent. Sterker nog: de wijsheid zelf is op zoek naar hen die haar waardig zijn. De wijsheid straalt en is onvergankelijk (Wijsheid 6,12 e.v.).

Jezus verkondigt de komst van het Rijk Gods. Wanneer dat precies zal zijn, zegt de Schrift niet. Wel dat het onverwachts zal zijn en mensen op verschillende manieren zal treffen. Trouw, waakzaamheid en wijsheid zijn geboden. De gelijkenis over de slimme en dwaze bruidsmisjes vertelt plastisch hoe het bij de komst van het Koninkrijk Gods zal toegaan. Sommigen zijn voorbereid en voorzien, anderen niet en komen te laat.

Leven wij vandaag ook in de verwachting van de komst van het Koninkrijk van God? En waarmee houden we onze lampen brandend, als we komen de vanuit verschillende kerken, samen de Heer tegemoet gaan?

Op Willibrordzondag wordt in de parochies gecollecteerd voor het werk van de Katholieke Vereniging voor Oecumene Athanasius en Willibrord. We willen u vragen om in het weekend van 7 en 8 november in uw parochie een collecte te houden. Op de website www.oecumene.nl vindt u meer informatie over de Katholieke Vereniging voor Oecumene. Daar zijn ook een preekshets en voorbede bij gelegenheid van Willibrordzondag te vinden.

In Christus verbonden, Met vriendelijke groet,

Martin Los, bisschoppelijk gedelegeerde voor Oecumene

VI.

a) Dierbaren gedenken in Corona-tijd

De maand november is een maand van namen noemen en van lichten ontsteken.

Een tijd van gedenken: onze dierbare doden. Het gebeurt op begraafplaatsen, thuis en in kerken. In deze tijd kan veel niet doorgaan of moet het anders. Digitaal of in eigen kring thuis. De kerken hebben hier ook opnieuw over nagedacht. Een avond van gedenken met medewerking van de Baarnse Bach Cantorij moest vanwege de coronamaatregelen worden geannuleerd. We hebben gezocht naar een alternatieve vorm. Want juist deze tijd vraagt om verbinding, om troost.

Afscheid nemen van een dierbare is voor veel mensen zo anders verlopen. Soms kon er helemaal geen afscheid worden genomen. Dit heeft gevolgen voor hoe mensen met hun verlies en verdriet leven.

Open Paaskerk

Op zondagmiddag 1 november, een dag voor 'Allerzielen' bent u welkom in de Paaskerk aan de Oude Utrechtseweg 4 in Baarn.

Om een kaarsje aan te steken. Een naam te noemen of op te schrijven.

Van uw dierbare, dit jaar of al eerder gestorven.

Om even te zitten en te luisteren naar Troostmuziek. Diverse Baarnse musici spelen muziek die hen raakt en troost. Er worden troostliederen gezongen door solisten of door een paar mensen samen.

In de kerk zijn gastheren en vrouwen aanwezig om alles goed en veilig te laten verlopen. Er zijn steeds 30 stoelen beschikbaar.

Oecumenische Viering

Om 17:00 uur is er een korte meditatieve viering georganiseerd vanuit de Raad van Kerken. Marleen Kool, predikant van de Paaskerk, leidt deze viering.

Vincent de Lange uit Amsterdam, tenor, componist en cellist, verzorgt de muzikale invulling. Met zijn cello begeleidt hij zijn eigen zang. Puur en sereen.

Ieder is welkom om even stil te staan, voor rust

en ruimte om te gedenken.

Vanwege het maximaal toegestane aantal van 30 mensen is het nodig om u van tevoren aan te melden.

Vind u het fijn als de naam van uw dierbare in deze viering genoemd wordt, dan kunt u dit doorgeven per mail: marleenkool76@gmail.com

(maximaal 30 deelnemers, voor zaterdag 12.00 uur aanmelden via scriba@paaskerk.nl of telefonisch (06-2364 2513)).

Troostwandeling

In het Baarnse Bos rond de Grote Kom kunt u een Troostwandeling maken. In verband met Corona kan de wandeling individueel gelopen worden. Onderweg treft u liedteksten en gedichten aan, die mensen in Baarn tot troost zijn. Er is een ritueel, een beeld of een vraag om over te mijmeren. U kunt dit gedurende de dag doen wanneer u wilt.

Heeft u een bepaald troostlied of gedicht en wilt u dit delen, stuur dit dan in naar mailadres: marleenkool76@gmail.com
Deze wandeling is ook op 22 november te maken.

De **viering** kunt u thuis meevieren via kerkomroep.nl/ RTVBaarn

b) Coördinator Pastorale Zorg bij Rampen

De gemeente Baarn kent een crisisbeheersingsplan wat in werking treedt bij een rampscenario of ernstige calamiteit. Volgens een vast protocol wordt daarin opvang, coördinatie en voorlichting geregeld. Sinds 2005 spelen ook de kerken hierin een rol, gecoördineerd door de Raad van Kerken die de heer Teun Stein hiervoor heeft afgevaardigd.

In geval van een ramp kan er uiteraard een beroep worden gedaan op predikanten, voorgangers, priesters, of geestelijk verzorgers. Maar ook zijn er vanuit de plaatselijke geloofsgemeenschappen namen bekend van mensen die in geval van een calamiteit kunnen worden opgeroepen voor het verlenen van aandacht en geestelijke bijstand aan slachtoffers. De coördinator Pastorale Hulp bij Rampen heeft hierin een taak samen met coördinatoren van andere organisaties.

Jaarlijks organiseert de gemeente een bijeenkomst/training voor alle coördinatoren en medewerkers. Daar worden sprekers uitgenodigd die ervaring hebben (gehad) met een rampscenario en waar soms praktijkvoorbeelden worden nagespeeld; ook om vast te stellen of het crisisprotocol nog actueel is.

De heer Teun Stein is 15 jaar aanspreekpunt/contactpersoon geweest namens de kerken voor de gemeente Baarn en wil daar nu mee stoppen. De Raad van Kerken zoekt onder u dus iemand die de taak van coördinator kan en wil overnemen en namens de kerken aanspreekpunt wil zijn voor de ambtenaar crisisbeheersing.

De taken samengevat:

- De jaarlijkse training van de gemeente bijwonen
- Bij een calamiteit zich melden bij het hoofd van het opvangcentrum
- Mede-bepalen wat de behoefte is aan medewerkers pastorale zorg
- Roept medewerkers pastorale zorg op.
- Is ter plekke aanspreekpunt voor de pastorale verzorgers

Het moge duidelijk zijn, dat alleen de eerste zin een terugkerende taak bevat. De overige zijn slechts van toepassing wanneer zich daadwerkelijk een ramp voordoet. De heer Stein is uiteraard bereid om u meer in detail te informeren. Laat uw reactie achter via mail op info@rvkbaarn.nl en ik zal u in contact brengen met de heer Stein.

Jannie Terlouw
Secretaris Raad van Kerken-Baarn

VII. Geraakt zijn door: 'Als het nu eens zo is'

*Als het nu eens zo is
dat onder mijn graf
armen zijn
eeuwige armen
Als er nu eens
een God is
niet zozeer
boven ons
maar onder ons
Een God onder ons
dat moet het einde zijn
van alle vrees
Door de dood heen
mag je dan
naar Hem toevallen.*

*Gedicht van Geert Bogaard,
door **Wies Stael-Merkx** opgenomen in haar autobiografie
'Geloof in leven. Het verhaal van een katholieke vrijbuiters'*

VIII. Wat COVID-19 van ons vraagt

*door Wim Jongmans, voorzitter
Locatieraad Maria Koningin Gemeenschap*

Beste mensen van onze Maria Koningin Gemeenschap,

Het Coronavirus is het zorgelijke vraagstuk waar we mee worstelen. Het belemmert ons persoonlijk leven, ons familie-, ons werkzame- en ook ons geloofsleven.

In het voorjaar tot de zomer waren we genooddaakt om onze kerk voor de vieringen te sluiten. In de zomer is keihard gewerkt om de kerkruimte 'Coronaproof' te maken.

Vanaf juli zijn we weer begonnen met onze zondagsvieringen en konden we elkaar, met inachtneming van de 1,5 meter, weer ontmoeten. Zonder reservering, maar wel met registratie en een aantal beperkingen, konden we wel weer verder.

Helaas is het virus niet verslagen en dient zich nu extra dreigend aan. Ons kabinet heeft nu nieuwe aanvullende beperkende maatregelen genomen en wij worden door bisdom en bestuur (M&M) dringend geadviseerd deze op te volgen.

Onder meer de verplichting om in de kerk een mondkapje te dragen.

De maatregel van maximaal 30 mensen in de viering betekent organisatorisch ook wel het een en ander. Van juli tot nu konden we maximaal 80 tot 90 mensen ontvangen en elke zondag mochten we meestal ruim 40 mensen begroeten.

Door de angst voor besmetting zullen er nog meer mensen van onze Maria Koningin niet naar de zondagsviering kunnen/willen komen en dat doet ons dan ook verdriet en wij betreuren het deze maatregel te moeten nemen.

Door de beperking tot 30 mensen zijn we toch genooddaakt om ook in onze gemeenschap een reserveringssysteem in te voeren. Dat is nodig om te voorkomen dat mensen moeten worden teleurgesteld als ze mee willen vieren op zondag, omdat er al 30 mensen binnen zijn.

RESERVERING

U kunt zich tot **uiterlijk vrijdagavond 18.00 uur** vóór de aankomende zondag aanmelden per mail via w.jongmans@planet.nl of telefonisch bij Wim of Tilly Jongmans; **telefoon 035- 5382422**. Als we niet in de gelegenheid zijn om u direct te woord te staan, graag via de voicemail uw telefoonnummer inspreken, zodat we u zo nodig terug kunnen bellen.

Wij tellen en registreren, mailen of bellen u terug als we 30 aanmeldingen hebben en u moeten teleurstellen omdat de kerk die zondag al 'vol' is. Hoort u niets dan begroeten wij u graag de aankomende zondag.

Indien u zich hebt aangemeld, maar u bent achteraf niet in de gelegenheid om die zondag te komen, geeft u dat dan direct door aan ons, zodat er een plekje vrij komt voor wachtenden.

Erg vervelende gevolgen door het virus, maar ik sluit af met de slogan:

'samen verslaan wij het virus'

Hartelijke groet en blijf COVID-19 vrij

P.S.

- 1. Wilt u deze informatie over de reservering doorgeven aan een parochiaan die u kent maar geen email heeft.**
- 2. De leden van de locatieraad besteden al veel extra tijd om alles te regelen voor het reilen en zeilen van de vieringen in deze moeilijke Coronatijd. Daarom een dringende oproep of iemand van onze gemeenschap de reserveringen wil verzorgen zolang dat noodzakelijk is.**

Hieronder nog de verplichtingen op een rijtje

Hebt u zich aangemeld voor het bijwonen van een viering, dan gelden de volgende regels:

1. betreden van- en in de kerk, blijf op 1,5 m afstand van elkaar
2. U draagt een mondkapje
3. handen ontsmetten bij binnenkomst
4. wanneer u in de kerk loopt, draagt u een mondkapje, wanneer u hebt plaats genomen, mag het kapje af.
5. bij het verlaten van de kerk doet u het mondkapje weer op.

Wat de reserveringen betreft, leest u op pg. 18

